

Lesninger 33. søndag i det alminnelige kirkeår (år B)

1. lesning Dan 12,1–3

På den tid skal ditt folk bli frelst

På den tid skal Mikael, den store fyrste, stå frem, han som verner dine landsmenn. Det skal komme en trengselstid som det ikke har vært maken til helt siden folkeslag oppstod. Men på den tid skal ditt folk bli frelst, alle som er skrevet opp i boken.

Og mange av dem som sover i jorden, skal våkne opp, noen til evig liv, andre til skam og evig avsky.

Da skal de forstandige skinne som himmelhvelvingens glans; og de som har ført de mange til rettferd, skal skinne som stjernene, evig og alltid.

Responsoriesalme Sal 16 (15),5 og 8. 9–10. 11

Omkved: Du lærer meg livets vei,
gir meg gledens fylde for ditt åsyn.

Herren er min arvedel, mitt beger.
Min arv ligger trygt i dine hender.
Herren har jeg alltid for øye.
Med ham ved min høyre står jeg trygt.

Derfor gledes mitt hjerte, min tunge jubler,
i håp skal mitt legeme hvile.
Du overgir ikke min sjel til døden,
din hellige til gravens oppløsning.

Du lærer meg livets vei,
gir meg gledens fylde for ditt åsyn,
evig salighet ved din høyre.

2. lesning Hebr 10,11–14. 18

Med ett eneste offer har han for alltid ført dem som han helliger, til fullkommen frelse

Brødre, alle andre prester står dag etter dag i sin tjeneste og frembærer de samme ofre gang på gang, og allikevel kan de aldri slette noen synd. Kristus derimot har frembåret ett eneste offer for synden, og derpå for alltid tatt sete ved Guds høyre; der venter han nå bare på at «hans fiender skal bli lagt som skammel for hans føtter».

For med ett eneste offer har han for alltid ført dem som han helliger, til fullkommen frelse. Og der hvor syndene er tilgitt, trenges heller intet sonoffer for dem.

Halleluja Luk 21,36

Halleluja.

Våk og be hver tid og stund,
så dere kan bli verdige til å møte Menneskesønnen
ansikt til ansikt.

Halleluja.

Evangelium Mark 13,24–32

Han skal samle sine utvalgte fra de fire verdenshjørner

På den tid sa Jesus til disiplene sine:

«Når den store trengselstiden er forbi, da skal solen bli formørket, og månen miste sitt lys, stjernene skal falle ned fra himmelen, og himmelkreftene skal gå av lage.

Og da skal de få se Menneskesønnen komme i skyene, i all sin makt og herlighet. Da skal han sende ut sine engler for å samle sine utvalgte fra de fire verdenshjørner, fra jordens ende til himmelens ytterste grense.

La fikentreet tjene som eksempel: Når grenene blir myke og treet får løv, da vet dere at sommeren er nær. Slik skal dere også, når dere ser alt dette skje, vite at han står like for døren.

Ja, sannelig, jeg sier dere, at vårt eget slektledd skal ikke gå i grav, før alt sammen er skjedd. Himmel og jord skal forgå, men mine ord skal bli stående. Men dagen eller timen vet ingen, hverken englene i himmelen eller Sønnen, bare Faderen.»